

1975 Jun 24 ILO Genève

YY1289Konvensjon 143 om ut- og innvandring under forhold som innebærer misbruk og om fremme av likhet i muligheter og behandling for utenlandske arbeidstakere.

Convention no 143 concerning migration in abusive conditions and the promotion of equality of opportunity and treatment of migrant workers.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixtieth Session on 4 June 1975, and

Considering that the Preamble of the Constitution of the International Labour Organisation assigns to it the task of protecting «the interests of workers when employed in countries other than their own», and

Considering that the Declaration of Philadelphia reaffirms, among the principles on which the Organisation is based, that «labour is not a commodity», and that «poverty anywhere constitutes a danger to prosperity everywhere», and recognises the solemn obligation of the ILO to further programmes which will achieve in particular full employment through «the transfer of labour, including for employment...»,

Considering the ILO World Employment Programme and the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, and emphasising the need to avoid the excessive and uncontrolled or unassisted increase of migratory movements because of their negative social and human consequences; and

Konvensjon nr. 143 om ut- og innvandring under forhold som innebærer misbruk og om fremme av likhet i muligheter og behandling for utenlandske arbeidstakere.

Generalkonferansen for Den internasjonale arbeidsorganisasjon, som er blitt kalt sammen i Genève av styret for Det internasjonale arbeidsbyrå, og som trådte sammen til sin 80. sesjon den 4. juni 1975, og

som tar i betraktning at innledningen til Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon pålegger organisasjonen «å gi vern for dem som arbeider i utlandet», og

som tar i betraktning at Philadelphia-erklæringen bekrefter — blant de prinsipper som er lagt til grunn for organisasjonen — at «arbeidet er ingen handelsvare», og at «fattigdom hvor den enn forekommer utgjør en fare for velstand overalt», og som erkjenner ILO's heytidelige forpliktelse til å fremme programmer som særlig tar sikte på full sysselsetting gjennom «overføring av arbeidskraft, også for sysselsetting»,

som tar i betraktning ILO's Verdensomfattende sysselsettingsprogram og konvensjonen og rekommendasjonen av 1964 om sysselsettingspolitikk, og som understreker behovet for å unngå overhåndtakende og ukontrollert, eller ustøttet ut- og innvandringssøkning på grunn av de negative sosiale og menneskelige følger av dette, og

Considering that in order to overcome underdevelopment and structural and chronic unemployment, the governments of many countries increasingly stress the desirability of encouraging the transfer of capital and technology rather than the transfer of workers in accordance with the needs and requests of these countries in the reciprocal interest of the countries of origin and the countries of employment, and

Considering the right of everyone to leave any country, including his own, and to enter his own country, as set forth in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights, and

Recalling the provisions contained in the Migration for Employment Convention and Recommendation (Revised), 1949, in the Protection of Migrant Workers (Underdeveloped Countries) Recommendation, 1955, in the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, in the Employment Service Convention and Recommendation, 1948, and in the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949, which deal with such matters as the regulation of the recruitment, introduction and placing of migrant workers, the provision of accurate information relating to migration, the minimum conditions to be enjoyed by migrants in transit and on arrival, the adoption of an active employment policy and international collaboration in these matters, and

Considering that the emigration of workers due to conditions in labour markets should take place under the responsibility of official agencies for employment or in accordance with the relevant bilateral or multilateral agreements, in particular those permitting free circulation of workers, and

Considering that evidence of the existence of illicit and clandestine trafficking in labour calls for further standards specifically aimed at eliminating these abuses, and

Recalling the provisions of the Migration for Employment Convention (Revised), 1949, which require ratifying Members to apply to immigrants lawfully within their territory treatment not less favourable than that which they apply to their nationals in respect of a variety of matters which it enumerates, in so far as these are regulated by laws or regulations or subject to the control of administrative authorities, and

Recalling that the definition of the term «discrimination» in the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, does not mandatorily include distinctions on the basis of nationality, and

Considering that further standards, covering also social security, are desirable in order to promote equality of opportunity and treatment of migrant workers and, with regard to matters regulated by laws or regulations or subject to the control of administrative authorities, ensure treatment at least equal to that of nationals, and

Noting that, for the full success of action regarding the very varied problems of migrant workers, it is essential that there be close co-operation with the United Nations and other specialised agencies, and

Noting that, in the framing of the following standards, account has been taken of the work of the United Nations and of other specialised agencies and that, with a view to avoiding duplication and to ensuring appropriate co-ordination, there will be continuing co-operation in promoting and securing the application of the standards, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to migrant workers, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention supplementing the Migration for Employment Convention (Revised), 1949, and the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958,

adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy five the following Convention, which may be cited as the Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975:

PART I. MIGRATIONS IN ABUSIVE CONDITIONS

Article 1

Each Member for which this Convention is in force undertakes to respect the basic human right of all migrant workers.

Article 2

1. Each Member for which this Convention is in force shall systematically seek to determine whether there are illegally employed migrant workers on its territory and whether there depart

som tar i betraktning at regjeringene i mange land, for å overvinne underutvikling og strukturell og kronisk arbeidsløysse, i stadig sterkere grad understreker ønskeligheten av å støtte opp om overføring av kapital og teknologi, heller enn å overføre arbeidstakere, i samsvar med disse lands behov og anmodning, idet det tas hensyn til opprinnelseslandets og sysselsettingslandets gjensidige interesser, og

som tar i betraktning ethvert menneskes rett til å forlate et land, innbefattet sitt eget, og til å vende tilbake til sitt land, slik det kommer til uttrykk i Menneskerettighetserklæringen og i Den internasjonale pakt om borgerlige og politiske rettigheter, og

som minner om regler i konvensjonen og rekommendasjonen om arbeidsøskende inn- eller utvandrere (revidert) 1949, i rekommendasjonen av 1955 om vern for omflyttende arbeidere i underutviklede land og områder, i konvensjonen og rekommendasjonen av 1964 om sysselsettingspolitikk, i konvensjonen og rekommendasjonen av 1948 om arbeidsformidling, og i konvensjonen om arbeidskontorer som tar betaling (revidert) 1949, der det behandles alle emner som regulering av rekrutteringen, introduksjon og formidling av utenlandske arbeidstakere, framskaffing av nøyaktig informasjon i samband med innvandring, minstevilkår som innvandrere skal nyte godt av ved gjennomreise og ankomst, innføring av en aktiv sysselsettingspolitikk og internasjonalt samarbeid om disse spørsmål, og

som tar i betraktning at utvandring av arbeidstakere som følge av vilkår på arbeidsmarkedene bør finne sted under ansvarlig overvåking av offentlige arbeidskontorer eller i samsvar med to- eller flersidige overenskomster om disse forhold, særlig overenskomster som gir adgang til fri bevegelse av arbeidere, og

som tar i betraktning at den ulovlige og skjulte handel med arbeidskraft som bevislig finner sted, gjør det nødvendig å fastsette ytterligere standarder som uttrykkelig tar sikte på å bringe slik misbruk til opphør, og

som minner om reglene i konvensjonen om arbeidsøskende inn- eller utvandrere (revidert) 1949, som krever, at de medlemsstater, som ratifiserer konvensjonen, skal behandle innvandrere, som på lovlig måte befinner seg på deres territorium, på en ikke mindre gunstig måte enn sine egne borgere med omsyn til en rekke forhold som er nærmere oppregnet, i den utstrekning disse forhold er regulert ved lov eller forskrifter eller er underlagt den offentlige forvaltnings kontroll, og

som minner om at definisjonen av begrepet «diskriminering» i konvensjonen av 1958 om diskriminering i sysselsetting og yrke ikke obligatorisk omfatter skille på grunnlag av nasjonalitet, og

som tar i betraktning at ytterligere standarder som også, omfatter sosialtrygd, er ønskelige for å fremme likhet i muligheter og behandling for utenlandske arbeidstakere, og for å sikre dem, for så vidt angår forhold som er regulert ved lov eller forskrifter, eller som er underlagt forvaltningens kontroll, en behandling som er minst like gunstig som for landets egne borgere, og

som har merket seg at for å sikre at tiltak i samband med de utenlandske arbeidstakernes meget mangfoldige problemer skal bli vellykkede, er det viktig at det finner sted et nært samarbeid med De Forente Nasjoner og andre særorganisasjoner, og

som har merket seg at det under utformingen av de nedenfor nevnte standarder er blitt tatt omsyn til De Forente Nasjoners og andre særorganisasjoners arbeid, og at det med sikte på å unngå dobbeltarbeid og for å sikre en hensiktsmessig samordning, vil finne sted et fortsatt samarbeid for å fremme og sikre gjennomføringen av disse standarder, og

som har besluttet å vedta under punkt 5 på sesjonens dagsorden visse forslag om utenlandske arbeidstakere, og

som har bestemt at disse forslag skal gis form av en internasjonal konvensjon som utfyller konvensjonen om arbeidsøskende inn- eller utvandrere (revidert 1949) og konvensjonen av 1958 om diskriminering i sysselsetting og yrke, vedtar i dag, 24. juni 1975 følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om tilleggeregler angående utenlandske arbeidstakere, 1975 (the Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975):

DEL I. UT- OG INNVANDRING UNDER FORHOLD SOM INNEBÆRER MISBRUK

Artikkel 1

Enhver medlemsstat som denne konvensjon gjelder for, forplikter seg til å respektere alle utenlandske arbeidstakeres grunnleggende menneskerettigheter.

Artikkel 2

1. Enhver medlemsstat som denne konvensjon gjelder for, skal systematisk søke å bringe på det rene om det befinner seg illegalt sysselsatte utenlandske arbeidstakere på dens territorium eller om

from, pass through or arrive in its territory any movements of migrants for employment in which the migrants are subjected during their journey, on arrival or during their period of residence and employment to conditions contravening relevant international multi-lateral or bilateral instruments or agreements, or national laws or regulations.

2. The representative organisations of employers and workers shall be fully consulted and enabled to furnish any information in their possession on this subject.

Article 3

Each Member shall adopt all necessary and appropriate measures, both within its jurisdiction and in collaboration with other Members —

a) to suppress clandestine movements of migrants for employment and illegal employment of migrants, and

b) against the organisers of illicit or clandestine movements of migrants for employment departing from, passing through or arriving in its territory, and against those who employ workers who have immigrated in illegal conditions,

in order to prevent and to eliminate the abuses referred to in Article 2 of this Convention.

Article 4

In particular, Members shall take such measures as are necessary, at the national and the international level, for systematic contact and exchange of information on the subject with other States, in consultation with representative organisations of employers and workers.

Article 5

One of the purposes of the measures taken under Article 3 and 4 of this Convention shall be that the authors of manpower trafficking can be prosecuted whatever the country from which they exercise their activities.

Article 6

1. Provision shall be made under national laws or regulations for the effective detection of the illegal employment of migrant workers and the definition and the application of administrative, civil and penal sanctions, which include imprisonment in their range, in respect of the illegal employment of migrants workers, in respect of the organisation of movements of migrants for employment defined as involving the abuses referred to in Article 2 of this Convention, and in respect of knowing assistance to such movements, whether for profit or otherwise.

2. Where an employer is prosecuted by virtue of the provision made in pursuance of this Article, he shall have the right to furnish proof of his good faith.

Article 7

The representative organisations of employers and workers shall be consulted in regard to the laws and regulations and other measures provided for in this Convention and designed to prevent and eliminate the abuses referred to above, and the possibility of their taking initiatives for this purpose shall be recognised.

Article 8

1. On condition that he has resided legally in the territory for the purpose of employment, the migrant worker shall not be regarded as in an illegal or irregular situation by the mere fact of the loss of his employment, which shall not in itself imply the withdrawal of his authorisation of residence or, as the case may be, work permit.

2. Accordingly, he shall enjoy equality of treatment with nationals in respect in particular of guarantees of security of employment, the provision of alternative employment, relief work and retraining.

Article 9

1. Without prejudice to measures designed to control movements of migrants for employment by ensuring that migrant workers enter national territory and are admitted to employment in conformity with the relevant laws and regulations, the migrant worker shall, in cases in which these laws and regulations have not been respected and in which his position cannot be regularised, enjoy equality of treatment for himself and his family in respect of rights arising out of past employment as regards remuneration, social security and other benefits.

2. In case of dispute about the rights referred to in the preceding paragraph, the worker shall have the possibility of presenting his case to a competent body, either himself or through a representative.

det utgår fra, passerer gjennom eller kommer til dens territorium forflytninger av arbeidsøkende inn- eller utvandrere som under reisen, ved ankomsten eller under bosetting og sysselsetting, blir utsatt for forhold som er i strid med gjeldende to- eller flersidige internasjonale avtaler eller overenkomster, eller nasjonale lover og forskrifter.

2. Arbeidsgiveres og arbeidstakeres representative organisasjoner skal rådspørres på fyldestgjørende måte, og gis mulighet for å framkomme med alle opplysninger som de måtte sitte inn med om dette spørsmål.

Artikkel 3

Enhver medlemsstat skal jensmføre alle nødvendige og passende tiltak, både innenfor sitt jurisdiksjonsområde og i samarbeid med andre medlemsstater

a) for å bringe til opphør hemmelige forflytninger av arbeidsøkende ut- eller innvandrere og illegal sysselsetting av innvandrere, og

b) mot personer som organiserer ulovlige eller hemmelige forflytninger av arbeidsøkende ut- eller innvandrere som utgår fra, passerer gjennom eller kommer til dens territorium, og mot personer som sysselsetter arbeidere innvandret under ulovlige forhold, slik at misbruk som nevnt i artikkel 2 i denne konvensjon kan hindres og bringes til opphør.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal særlig sette i verk nødvendige tiltak på det nasjonale og internasjonale plan med sikte på systematisk kontakt og utveksling av opplysninger om dette emne med andre stater, i samråd med arbeidsgiverne og arbeidstakerne representative organisasjoner.

Artikkel 5

Et av formålene med de tiltak som iverksettes etter artiklene 3 og 4 i denne konvensjon skal være at opphavsmennene til ulovlig forflytning av arbeidskraft, kan bli straffrettelig trukket til ansvar, uansett hvilket land de utøver sin virksomhet fra.

Artikkel 6

1. Det skal gis regler i nasjonal lovgivning og nasjonale forskrifter som muliggjør effektiv opppeping av ulovlig sysselsetting av utenlandske arbeidstakere, og som gir regler for utforming og anvendelse av administrative, sivilrettlige og strafferettlige reaksjoner, herunder fengsel, i samband med illegal sysselsetting av utenlandske arbeidstakere, ved organisering av forflytninger av arbeidsøkende ut- eller innvandrere, når det dreier seg om slikt misbruk som er definert under artikkel 2 i denne konvensjon, og i samband med forestilt medvirking til slike forflytninger, hvis enten det skjer mot betaling eller på annen måte.

2. Når en arbeidsgiver er tiltalt i henhold til bestemmelse gitt i medhold av denne artikkel, skal han ha rett til å føre bevis for at han har vært i god tro.

Artikkel 7

Arbeidsgiveres og arbeidstakeres representative organisasjoner skal rådspørres når det gjelder lover, forskrifter og andre tiltak foreskrevet i denne konvensjon, med sikte på å hindre og bringe til opphør slike misbruk som nevnt ovenfor, og deres mulighet til å ta initiativ for dette formål skal anerkjennes.

Artikkel 8

1. Hvis en utenlandsk arbeidstaker har oppholdt seg på lovlig måte på territoriet i sysselsettingsøyemed, skal han ikke utelukkende som følge av at han har mistet sitt arbeid, anses for å være i en ulovlig eller irregulær stilling som i seg selv medfører inndragning av hans oppholds- eller arbeidstillatelse.

2. Som følge av dette skal han bli behandlet likt med landets borgere, særlig når det gjelder garanti for trygghet i arbeidsforholdet, tilbud om alternativt sysselsetting, arbeid som ledd i spesielle sysselsettingstiltak og omskoling.

Artikkel 9

1. Uten å svekke tiltak med sikte på å kontrollere forflytninger av arbeidsøkende ut- eller innvandrere ved å påse at utenlandske arbeidstakere kommer inn på vedkommende stata territorium og blir sysselsatt der i samsvar med gjeldende lover og forskrifter, skal den utenlandske arbeidstakeren i de tilfeller der disse lover og forskrifter ikke har vært overholdt — slik at hans situasjon ikke kan bli brakt i orden — nyte godt av likhet i behandling for seg selv og sin familie når det gjelder rettigheter som skrives seg fra tidligere sysselsetting med omavn til avlønning, sosialtrygd og andre ytelser.

2. Dersom det oppstår tvist om de rettigheter som er nevnt i foregående punkt, skal arbeidstakeren gis mulighet til selv eller gjennom en representant å framtille sin sak for et kompetent organ.

3. In case of expulsion of the worker or his family, the cost shall not be borne by them.

4. Nothing in this Convention shall prevent Members from giving persons who are illegally residing or working within the country the right to stay and to take up legal employment.

PART II. EQUALITY OF OPPORTUNITY AND TREATMENT

Article 10

Each Member for which the Convention is in force undertakes to declare and pursue a national policy designed to promote and to guarantee, by methods appropriate to national conditions and practice, equality of opportunity and treatment in respect of employment and occupation, of social security, of trade union and cultural rights and of individual and collective freedoms for persons who as migrant workers or as members of their families are lawfully within its territory.

Article 11

1. For the purpose of this Part of this Convention, the term «migrant worker» means a person who migrates or who has migrated from one country to another with a view to being employed otherwise than on his own account and includes any person regularly admitted as a migrant worker.

2. This Part of this Convention does not apply to —

- frontier workers;
- artists and members of the liberal professions who have entered the country on a short-term basis;
- seamen;
- persons coming specifically for purposes of training or education;
- employees of organisations or undertakings operating within the territory of a country who have been admitted temporarily to that country at the request of their employer to undertake specific duties or assignments, for a limited and defined period of time, and who are required to leave that country on the completion of their duties or assignments.

Article 12

Each Member shall, by methods appropriate to national conditions and practice —

- seek the co-operation of employers' and workers' organisations and other appropriate bodies in promoting the acceptance and observance of the policy provided for in Article 10 of this Convention;
- enact such legislation and promote such educational programmes as may be calculated to secure the acceptance and observance of the policy;
- take measures, encourage educational programmes and develop other activities aimed at acquainting migrant workers as fully as possible with the policy, with their rights and obligations and with activities designed to give effective assistance to migrant workers in the exercise of their rights and for their protection;
- repeal any statutory provisions and modify any administrative instructions or practices which are inconsistent with the policy;
- in consultation with representative organisations of employers and workers, formulate and apply a social policy appropriate to national conditions and practice which enables migrant workers and their families to share in advantages enjoyed by its nationals while taking account, without adversely affecting the principle of equality of opportunity and treatment, of such special needs as they may have until they are adapted to the society of the country of employment;
- take all steps to assist and encourage the efforts of migrant workers and their families to preserve their national and ethnic identity and their cultural ties with their country of origin, including the possibility for children to be given some knowledge of their mother tongue;
- guarantee equality of treatment, with regard to working conditions, for all migrant workers who perform the same activity whatever might be the particular conditions of their employment.

Article 13

1. A Member may take all necessary measures which fall within its competence and collaborate with other Members to facilitate the

3. Dersom en arbeider eller hans familie blir utvist, skal utgiften ikke bæres av dem.

4. Ingen regler i denne konvensjon skal være til hinder for at medlemsstater gir personer, som oppholder seg eller arbeider illegalt i landet, rett til å bli boende der og til å ta arbeid på lovlig måte.

DEL II. LIKHET I MULIGHETER OG BEHANDLING

Artikkel 10

Enhver medlemsstat som denne konvensjon gjelder for, forplikter seg til å erklære og følge en landsomfattende politikk som ved tiltak tilpasset landets forhold og praksis, tar sikte på å fremme og garantere likhet i muligheter og behandling med omsyn til sysselsetting og yrke, sosial trygd, fagforeningsrettigheter og kulturelle rettigheter og individuell og kollektiv frihet for utenlandske arbeidstakers eller på deres familiemedlemmer som befinner seg på medlemsstatens territorium på lovlig måte.

Artikkel 11

1. Når det gjelder denne del av konvensjonen, betyr uttrykket «utenlandsk arbeidstaker» en person som innvandrer eller har innvandret fra ett land til et annet i den hensikt å søke annen sysselsetting enn for egen regning, og omfatter enhver person som har fått vanlig innreisetilattelse som utenlandsk arbeidstaker.

2. Denne del av konvensjonen omfatter ikke

- arbeidere i grensdistrikter;
- kunstnere og utøvere av de frie yrker som er kommet til landet for et kortere tidsrom,
- sjømenn,
- personer som kommer særskilt med sikte på opplæring eller utdanning,
- arbeidstakere i organisasjoner eller foretak hvis virksomhet foregår innenfor et lands territorium, og som har fått midlertidig adgang til vedkommende land etter anmodning fra arbeidsgiveren for å utføre nærmere bestemte oppgaver eller oppdrag i løpet av et begrenset og nærmere fastsatt tidsrom, og som er forpliktet til å forlate landet når deres oppgaver eller oppdrag er fullført.

Artikkel 12

Enhver medlemsstat skal på slik måte som er i samsvar med landets forhold og praksis —

- søke å samarbeide med arbeidsgiverens og arbeidstakernes organisasjoner og andre berørte organer med sikte på å oppnå at de retningslinjer som kommer til uttrykk i artikkel 10 i denne konvensjon, blir anerkjent og overholdt,
- vedta lovgivning og fremme opplysningsprogrammer som har til formål å sikre at retningslinjene er anerkjent og overholdt,
- sette i verk tiltak, stimulere opplysningsprogrammer og utvikle annen virksomhet som tar sikte på at utenlandske arbeidstakere skal bli så utførlig som mulig kjent med retningslinjene, med sine rettigheter og plikter, og med tiltak som er utformet med tanke på å gi effektiv støtte til utenlandske arbeidstakere under utøvelsen av deres rettigheter og for å verne dem,
- opphøve enhver lovregel, og endre enhver administrativ instruks eller praksis som er uforenlig med disse retningslinjene,
- utforme og gjennomføre, i samråd med representative organisasjoner for arbeidsgivere og arbeidstakere, en sosialpolitikk tilpasset landets forhold og praksis, som setter utenlandske arbeidstakere og deres familier i stand til å få del i goder som landets borgere nyter godt av, samtidig som det skal tas omsyn, uten å komme i strid med prinsippet om like muligheter og like behandling, til særlige behov som de måtte ha inntil de har tilpasset seg samfunnsforholdene i sysselsettingslandet,
- ta alle nødvendige skritt for å støtte og oppmuntre de utenlandske arbeidstakernes og deres familiemedlemmers innsats for å bevare sin nasjonale og etniske identitet og de kulturelle bånd som knytter dem til hjemlandet, herunder muligheter for barna til å få et visst kjennskap til sitt morsmål,
- garantere likhet i behandling med omsyn til arbeidsvilkår for alle utenlandske arbeidstakere som utfører samme arbeid, uansett hvilke særlige vilkår de måtte være underlagt i forbindelse med tilsetningen.

Artikkel 13

1. En medlemsstat kan sette i verk alle nødvendige tiltak innenfor sitt myndighetsområde, og samarbeide med andre medlemsstater,

reunification of the families of all migrant workers legally residing in its territory.

2. The members of the family of the migrant worker to which this Article applies are the spouse and dependent children, father and mother.

Article 14

A Member may —

- make the free choice of employment, while assuring migrant workers the right to geographical mobility, subject to the conditions that the migrant worker has resided lawfully in its territory for the purpose of employment for a prescribed period not exceeding two years or, if its laws or regulations provide for contracts for a fixed term of less than two years, that the worker has completed his first work contract;
- after appropriate consultation with the representative organisations of employers and workers, make regulations concerning recognition of occupational qualifications acquired outside its territory, including certificates and diplomas;
- restrict access to limited categories of employment or functions where this is necessary in the interests of the State.

PART III. FINAL PROVISIONS

Article 15

This Convention does not prevent Members from concluding multilateral or bilateral agreements with a view to resolving problems arising from its application.

Article 16

1. Any Memoer which ratifies this Convention may, by a declaration appended to its ratification, exclude either Part I or Part II from its acceptance of the Convention.

2. Any Member which has made such a declaration may at any time cancel that declaration by a subsequent declaration.

3. Every Member for which a declaration made under paragraph 1 of this Article is in force shall indicate in its reports upon the application of this Convention the position of its law and practice in regard to the provisions of the Part excluded from its acceptance, the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the said provision and the reasons for which it has not yet included them in its acceptance of the Convention.

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

for å lette gjenforeningen av familiemedlemmer til alle utenlandske arbeidstakere som er bosatt på dens territorium på lovlig måte.

2. Utenlandske arbeidstakeres familiemedlemmer som denne artikkelen gjelder, er ektefelle og forsørgede barn, far og mor.

Artikkel 14

En medlemsstat kan

- gjøre fritt valg av sysselsetting — samtidig som utenlandske arbeidstakere sikres retten til geografisk mobilitet — betinget av at den utenlandske arbeidstaker har vært bosatt på lovlig måte på dens territorium med sikte på sysselsetting i et nærmere fastsatt tidsrom på ikke over to år eller — dersom dens lover og forskrifter gir adgang til å inngå tidsbegrensede arbeidskontrakter på under to år — betinget av at arbeideren har fullført sin første arbeidskontrakt,
- gjir forskrifter etter samråd med de representative organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidstakere om godkjenning av yrkesmessige kvalifikasjoner som er ervervet utenfor dens territorium, herunder vitnemål og diplomer,
- innskrenke adgangen til begrensede kategorier av sysselsetting eller virksomheter der statens interesser gjør dette nødvendig.

DEL III. SLUTTREGLER

Artikkel 15

Denne konvensjon er ikke til hinder for at medlemsstater slutter flersidige eller tosidige avtaler med sikte på å løse problemer som oppstår ved gjennomføringen av den.

Artikkel 16

1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, kan ved en erklæring som følger med dens ratifikasjon, utelukke enten Del I eller Del II fra sin godkjenning av konvensjonen.

2. Enhver medlemsstat som har avgitt en slik erklæring, kan når som helst tilbakekalle erklæringen gjennom en senere erklæring.

3. Enhver medlemsstat som en erklæring avgitt etter punkt 1 i denne artikkel gjelder for, skal i sine rapporter om gjennomføringen av denne konvensjon angi lovgivning og praksis med hensyn til reglene i den del som er utelukket fra dens godkjenning, og angi i hvilken utstrekning de nevnte regler er iverksatt eller er foreslått iverksatt, sammen med grunnene til at reglene ennå ikke omfattes av dens godkjenning av konvensjonen.

Artikkel 17

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 18

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 19

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppsi den, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 20

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringer av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringer av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

reunification of the families of all migrant workers legally residing in its territory.

2. The members of the family of the migrant worker to which this Article applies are the spouse and dependent children, father and mother.

Article 14

A Member may —

- make the free choice of employment, while assuring migrant workers the right to geographical mobility, subject to the conditions that the migrant worker has resided lawfully in its territory for the purpose of employment for a prescribed period not exceeding two years or, if its laws or regulations provide for contracts for a fixed term of less than two years, that the worker has completed his first work contract;
- after appropriate consultation with the representative organisations of employers and workers, make regulations concerning recognition of occupational qualifications acquired outside its territory, including certificates and diplomas;
- restrict access to limited categories of employment or functions where this is necessary in the interests of the State.

PART III. FINAL PROVISIONS

Article 15

This Convention does not prevent Members from concluding multilateral or bilateral agreements with a view to resolving problems arising from its application.

Article 16

1. Any Member which ratifies this Convention may, by a declaration appended to its ratification, exclude either Part I or Part II from its acceptance of the Convention.

2. Any Member which has made such a declaration may at any time cancel that declaration by a subsequent declaration.

3. Every Member for which a declaration made under paragraph 1 of this Article is in force shall indicate in its reports upon the application of this Convention the position of its law and practice in regard to the provisions of the Part excluded from its acceptance, the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the said provision and the reasons for which it has not yet included them in its acceptance of the Convention.

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

for å lette gjenforeningen av familiemedlemmer til alle utenlandske arbeidstakere som er bosatt på dens territorium på lovlig måte.

2. Utenlandske arbeidstakeres familiemedlemmer som denne artikkel gjelder, er ektefelle og forsørgede barn, far og mor.

Artikkel 14

En medlemsstat kan

- gjøre fritt valg av sysselsetting — samtidig som utenlandske arbeidstakere sikres retten til geografisk mobilitet — betinget av at den utenlandske arbeidstaker har vært bosatt på lovlig måte på dens territorium med sikte på sysselsetting i et nærmere fastsatt tidsrom på ikke over to år eller — dersom dens lover og forskrifter gir adgang til å inngå tidsbegrensede arbeidskontrakter på under to år — betinget av at arbeideren har fullført sin første arbeidskontrakt,
- gi forskrifter etter samråd med de representative organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidstakere om godkjenning av yrkesmessige kvalifikasjoner som er ervervet utenfor dens territorium, herunder vitnemål og diplomer,
- innskrenke adgangen til begrensede kategorier av sysselsetting eller virksomheter der statens interesser gjør dette nødvendig.

DEL III. SLUTTREGLER

Artikkel 15

Denne konvensjon er ikke til hinder for at medlemsstater slutter flersidige eller tosidige avtaler med sikte på å løse problemer som oppstår ved gjennomføringen av den.

Artikkel 16

1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, kan ved en erklæring som følger med dens ratifikasjon, utelukke enten Del I eller Del II fra sin godkjenning av konvensjonen.

2. Enhver medlemsstat som har avgitt en slik erklæring, kan når som helst tilbakekalle erklæringen gjennom en senere erklæring.

3. Enhver medlemsstat som en erklæring avgitt etter punkt 1 i denne artikkel gjelder for, skal i sine rapporter om gjennomføringen av denne konvensjon angi lovgivning og praksis med hensyn til reglene i den del som er utelukket fra dens godkjenning, og angi i hvilken utstrekning de nevnte regler er iverksatt eller er foreslått iverksatt, sammen med grunnene til at reglene ennå ikke omfattes av dens godkjenning av konvensjonen.

Artikkel 17

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 18

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 19

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppel den, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 20

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Article 21

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
 - b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.
2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Artikkel 21

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiginger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, forat de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 22

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 23

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal —

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon *ipso jure* innebære en øyeblikkelig oppsiging av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 19 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,
 - b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.
2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 24

De engelske og franske versjoner av denne konvensjonens tekst har samme gyldighet.